

scene, som indeholdes i det foreliggende Forslag, kunde egne sig til Grundlag for en Forhandling om en saadan Talescene. Den maatte ganske vist være noget større, men den skulde selvfølgelig ikke indrettes med de nye tekniske Midler som Rundhorisont, Forskydningsscene, Fersænkningsscene eller lignende, men i Overensstemmelse med Scenen paa det nuværende kongelige Teater.

Om denne Plan vil jeg gerne sige til det ærede Medlem, at han vist ret snart, naar vi kommer til en Udvalgsforhandling og sagkyndige bliver tilkaldt, vil erfare, at den er ganske umulig. Den kan slet ikke gennemføres og egner sig ikke til Grundlag for Forhandling. Den vil ogsaa, hvis den bliver foreslaaet, være ganske uantagelig for Ministeren, fordi den ufravigelig vil betyde ikke alene det kongelige Skuespils Ligbegængelse, men ogsaa Operæens og Ballettens. Thi det vil blive en saare kostbar Historie at drive saadanne Scener, det er tilstrækkeligt udviklet af det ærede 7de Medlem for Hjørring Amt (Johan Knudsen). Hvis det ærede Medlem fra Assens vil læse hans Tale om de Vanskeligheder, der allerede er ved Scenen, som den nu er, vil han erfare det. Jeg kunde ønske en Gang at følge det ærede Medlem fra Assens op bag Scenen paa det kongelige Teater, naar der gaar en eller anden større Opera eller et eller andet stort Drama, saa vil det ærede Medlem se, hvilken Forvirring der er, og hvilken Bunke af Mennesker der nu behøves for at faa alt i Orden. Og derefter vilde jeg gerne føre det ærede Medlem ud paa Det ny Teater under en Forestilling der, for at han kan se, hvad Mandskab der behøves til en moderne Indretning. Det ærede Medlem vil da med den praktiske Sans, han er i Besiddelse af, meget hurtigt opdage, at den Drift, der nu er paa det kongelige Teater, er i den Grad uforholdsmæssig dyr, at den er en af Grundene til den Misère, som det kongelige Teater for Øjeblikket økonomisk sidder i.

Det vilde altsaa være fuldstændig uforsvarligt, naar man vil ordne disse Forhold, da at gøre det paa en Maade, der for Fremtiden nødsager Teatret til ikke alene at have den samme uøkonomiske Drift, men endogsaa et langt større Underskud end nu. Det vil aldrig kunne forsvares overfor Staten. Det haaber jeg, at det ærede Medlem vil komme til at indse, og at det ærede Medlem saa i Udvalget, da han ønsker de tre Kunstarter bevaret sammen, vil gaa over til at optage en Forhandling paa Grundlag af en Dobbeltscene.

Det har jeg hele Tiden sagt, at jeg var villig til, og det staar jeg frenceles ved. I min Fremsættelsestale gjorde jeg omhyggelig Rede for, hvorfor jeg foretrækker det fremlagte Forslag.

Jeg maa sige, at naar det ærede 20de Medlem for Hovedstaden (J. Oskar Andersen) mener, at man kan fremsætte en 2—3 forskellige Forslag, saa er det, fordi han ikke er bekendt med, hvordan Sædvanen er i Rigsdagen. Man plejer kun at fremsætte eet Forslag, men hvis man har flere Meninger, plejer man at komme frem med dem i Udvalget, og den Vej vil ogsaa blive fulgt i dette Tilfælde. Det ærede Medlem angreb mig, som om jeg var Modstander af Planen om en Dobbeltscene. Det er jeg ingeniunde. Mine Grunde til at foretrække dette Forslag fremsatte jeg ganske tydeligt i min Tale; det er, at der bliver bedre Arbejdsfred. Jeg tror ikke en Gang, at der bliver nogenlunde Arbejdsfred paa den nuværende kongelige Scene, selv om man tager den Bunch'ske Dobbeltplan. Der er paa den Scene ca. 500 faste Tjenestemænd og vel omtrent 200 løse. Der gaar altsaa en 6—700 Mennesker om mellem hinanden daglig for at arbejde, og selv om man faar en Scene til, tror jeg ikke, det vil forbedre Forholdene. Jeg tror, der vil blive de samme Kampe og Vanskeligheder, som vil fordyre hele Driften betydeligt.

Blandt de forskellige Ting, som det ærede Medlem fra Assens havde fundet i Aviserne, antager jeg ogsaa, at det Nummer maa have været, som baade det ærede Medlem og det ærede 20de Medlem for Hovedstaden framkom med i deres Tale, nemlig om en Mundkurv. Jeg ved ikke, om de har den Skrøne fra Aviserne, men jeg antager det. Jeg har ikke selv set det, men jeg antager, der i et eller andet Blad har været en Indsender, som har fortalt det. Jeg forstaaer ikke, at de to ærede Medlemmer, som ellers er i Besiddelse af Omtanke, ikke har været lidt forsigtige, saa at de ikke gik hen og plumpede i det Hul. De ærede Medlemmer har jo sikkert set, at en hel Række af Embedsmænd ved Teatret har udtalt sig sagligt om disse Ting, og de vil have set, at det ikke alene er de Embedsmænd, som har udtalt sig for Ministerens Planer — saaledes lod det til, at det ærede 20de Medlem for Hovedstaden vilde forandre det virkelige Forhold. Det vidner egentlig ikke om, at det ærede Medlem ærligt vil fremstille Sagen, naar han siger, at det kun er saadanne Embedsmænd, der har udtalt sig, nej, der har været mange, der har udtalt sig —